

Revista

PROFEDU

NR. 17
MARTIE 2022
www.profedu.ro

REVISTA PROFEDU

Nr. 17/MARTIE 2022

COORDONATORI:

 Anușa Sorescu
 Carmen-Olimpia Gafton-Guga

REDACTOR:

 Anușa Sorescu

FURNIZOR: ASOCIAȚIA PROFEDU

Email: www.profedu.ro
 office@profedu.ro
 anusa_sorescu2008@yahoo.com

REPERE PEDAGOGICE:

- Revista PROFEDU a fost înregistrată la Biblioteca Națională a României, a primit codul unic de identificare ISSN-2559 – 6950 și se supune prevederilor Legii Depozitului Legal –Legea 111/1995.

CUPRINS

CUPRINS	3
PROLOG	4

I. ARTICOLE ORIGINALE

Prof. Neagoe Mihaela, <i>Arte poetice de la antici la moderni</i>	5
Învățător-educator Mariș Cristina, <i>ERASMUS+, o experiență de neuitat!</i>	9
Profesor Marleneanu Cerasela Iuliana, <i>21st century teaching approaches in foreign languages classes</i>	11

II. VOCATIE ȘI MISIUNE

Profesor Dache Florentina, <i>Domeniul „Interjecția”</i>	14
Profesor învățământ preșcolar Furtuna Diana Elena, <i>Jocuri didactice pentru dezvoltarea limbajului la vârsta preșcolară</i>	15
Profesor Dache Florentina, <i>Conjuncția (articol de ziar monden)</i>	21
Profesor învățământ primar Mavrodin Doina-Anișoara, <i>Promovarea învățării în grup și prin colaborare prin metoda mozaic</i>	22

PROLOG

Revista PROFEDU este o publicație trimestrială, fiecare număr având drept obiectiv punerea la dispoziția cititorilor de materiale dintre cele mai interesante și mai competent realizate.

Ne dorim ca Revista PROFEDU să illustreze și să reprezinte activitatea educativă, științifică a Sistemului de Învățământ preuniversitar din România. Revista va primi în paginile ei aspecte variate ale problematicii educației precum: proiecte educaționale, parteneriate, lecții demonstrative, articole și studii de specialitate, eseuri, creații etc., conform rubricilor Revistei.

Articolele publicate în cele patru numere anuale ale Revistei contează și pentru promovarea pe posturile didactice sau pentru evaluările periodice efectuate în cadrul instituțiilor de învățământ, participanții devenind, astfel, autori de articol cu ISSN.

Mai întâi, Redacția mulțumește tuturor profesorilor care au ne-au venit în întâmpinare și ne-au trimis materiale, ajutându-ne, astfel, să înfaptuim primul număr al Revistei PROFEDU.

Învățământul românesc, mai ales în momentul de față, este chemat la oferirea de exemple pertinente, modele de bune practici, mentorat etc. Printr-un efort comun, împărtășind din cunoștințele, înțelepciunea și experiența noastră, putem așeza „o cărămidă” la temelia educației. Revista este structurată pe patru secțiuni, astfel:

1. Prolog. Privește un cuvânt al Redacției care deschide fiecare număr al Revistei, făcând o prezentare a conținutului numărului respectiv, dar și un comentariu al uneia sau mai multor teme dezbătute în cadrul acesteia.

2. Articole originale. Este rubrica Revistei, în care sunt publicate, inclusiv în limbă străină (engleză, franceză, italiană etc.) articole originale, inedite redactate de cadrele didactice.

3. Vocație și misiune. Rubrica este destinată cadrelor didactice care prezintă materiale utile în activitatea de zi cu zi a profesorului la catedră. Aceasta reprezintă un segment important carierei didactice, iar materialele publicate în această secțiune se doresc a fi un sprijin și o sursă de informare utilă pentru cadrelor didactice.

4. Eveniment didactic. Include prezentarea unor evenimente didactice, care privesc învățământul preuniversitar, dar și din viața școlii în general, în memoriam/in onoare unor personalități culturale ce au avut o contribuție la evoluția învățământului românesc.

I. ARTICOLE ORIGINALE

ARTE POETICE DE LA ANTICI LA MODERNI

**Profesor Neagoe Mihaela,
Colegiul Național „Radu Greceanu” Slatina, Olt**

Idei literare se găsesc formulate în operele scriitorilor greci din cele mai vechi timpuri. După Homer, măiestria poetului e un dar divin, iar scopul poeziei e plăcerea. Pentru Hesiod, arta are o funcție practică, aceea de a-i face pe oameni mai buni. Filosofii materialişti consideră că poezia îi eliberează pe oameni din sfera înaltă a preocupărilor zilnice

Pentru Platon, arta e o activitate irațională (artistul creează ca un iluminat, el nu trebuie să se afilieze nici unei tradiții și nici să aibă o tehnică anume) care influențează în mod negativ activitatea omului. Un stat ideal ar trebui să se dispenseze de artiști și de scriitori. Pe de altă parte, arta, imitând lucruri din realitatea sensibilă care, la rândul ei, e o copie a lumii absolute, perfecte, nu este decât o copie și, ca atare, nu numai că nu are nicio valoare cognitivă, dar îl înșeală pe om și-l împiedică să cunoască esența ultimă, adevărul lucrurilor.

Dar cea mai importantă operă de teorie și critică literară pe care ne-o transmite antichitatea este „Poetica” lui Aristotel. În opoziție cu Platon, Aristotel afirmă că frumosul este o caracteristică obiectivă a lumii reale. Artă este o imitație („mimesis”) a realității din care artistul ia elemente pentru a construi lumea operei sale artistice. Poetul trebuie să vorbească despre realitate, sursa de inspirație fiind viața omenească cu faptele ei. Poezia trebuie să fie, în primul rând, imitație de fapte, și nu de sentimente. El nu exclude însă „imitația” sentimentelor, dar cere ca ele să decurgă din fapte sau să se exprime prin fapte.

Spre deosebire de Platon, pentru care inspirația are un caracter mistic, Aristotel susține că aceasta nu este un har divin, ci este o activitate rațională. „Imitația” creată de artist după realitate înseamnă cunoaștere, plăcerea artistică e de natură intelectuală, e o bucurie de a cunoaște. Artă e o cunoaștere „mai filozofică și mai aleasă” decât cea pe care o oferă istoricul, în timp ce poezia înfățișează generalul și universalul.

După Aristotel, opera literară are și un scop educativ. Orice operă valoroasă contribuie la desăvârșirea morală a omului producând o purificare morală („catharsis”), trezindu-i cele două sentimente, frica și mila, care-l vor ajuta să se elibereze de patimi dăunătoare.

Remarcabilă operă de teorie literară a antichității, după „Poetica” lui Aristotel, este „Epistola către Pisoni”, cunoscută și ca „Ars poetica”, a poetului latin Horațiu. Epistola enumeră principiile ce trebuie să stea la baza unei opere literare pentru ca poetul să devină un educator, iar opera să aibă funcție morală.

Prima condiție este veracitatea, ca să placă, opera trebuie să arate adevărul. Apoi, indispensabilă operei, este unitatea și armonia ansamblului. Poetul recomandă ca detaliul să fie corelat cu imaginea de ansamblu, iar între parte și întreg să existe un echilibru: „*Dac-ar voi la grumazul de cal să-nădească un pictor/Cap omenesc și să-mbrace - de asemeni cu pene pestrițe/Membre adunate de ici și de colo, așa ca femeia/Mândră la chip să sfârșească nespus de hidos într-un pește/Râsul, venind s-o vedeți, ați putea să vi-l țineți, prieteni?*”.

O altă condiție este ca poemul să trezească emoția estetică a cititorului. Unui poet i se cere nu numai talent, ci și cultură. El trebuie să fie foarte exigent cu sine însuși acordând cea mai mare atenție elaborării artistice. Poetul trebuie să urmărească în opera sa o îmbinare între util și frumos, să caute să-l învețe, să-l educe pe cititor.

În viziunea horațiană, poetul este subiectiv și liber să-și aleagă subiectul său, dar trebuie să aibă discernământ în alegerea unei teme care să nu depășească capacitatea lui artistică. Îndemnul adresat poetilor de a alege „un subiect potrivit cu puterea” lor și de a cumpăni „*ce-ar putea și ce nu să le suporte umerii*” se întemeiază pe concepția că fiecare poet trebuie să-și asume responsabilitatea.

Ideea responsabilității creatorului stă la baza întregii opere, conștientizând adevărul dramatic că omul este efemer, iar opera, eternă. Poetul stăpânește cuvântul rostit numai până la desăvârșirea creației care, odată terminată, nu-i mai aparține: „*Poți distruge ce n-ai publicat, dar cuvântul scăpat nu se mai întoarce*”.

Scriitorul trebuie să scrie foarte concis, concizia fiind o condiție a valorii artistice a unei opere. Apoi, el trebuie să caute să îmbogățească vocabularul, folosind și cuvinte vechi și cuvinte noi capabile să transmită ideea poetică.

Horațiu este interesat și de corelația între fond și formă, între ideea poetică și formula artistică, ritmul și tonul potrivit după fire. În cazul în care aduce în scenă personaje mitologice, creatorul are datoria să respecte identitatea acestora și să le determine să se exprime conform statutului lor iar, dacă creează personaje noi, să le mențină în același registru până la sfârșit: „*Dacă pe scenă cumva îl aduce pe slăvitul Ahile/Neobosit el să fie, mândros și ager în fapte,/Legea să n-o recunoască și totul să-și ia doar cu arma...*”

În viziunea lui Horațiu, opera literară este o sinteză dintre truda și talentul care „*mult se cer una pe alta și prietenește se leagă*”, iar izvorul scrisului corect este rațiunea. El recomandă confrăților să

observe cu atenție realitatea din care să selecteze lucrurile concise, căci „*inima prea încărcată azvârle ce nu-i folosește*”.

Aceste idei estetice vor căpăta o putere de dogmă în timpul Renașterii și al clasicismului francez, „*Arta poetică*” a lui Boileau reluând ideile „*artei poetice*” a lui Horațiu. Ca și la înaintașii antici, principiul fundamental al unei opere literare trebuie să fie cultul adevărului.

Cum rațiunea este caracteristică umană, principiul esențial al artei trebuie să fie rațiunea: „*Iubiți deci rațiunea și pentru-a noastre lire/Din ea luați și frumosul și-a artei strălucire*”. Creația literară trebuie să fie permanent dirijată de rațiune: „*Nainte de a scrie, învață-te a gândi/De-i limpede ideea sau nu-i destul de clară*”.

Boileau respinge orice fantezie, tot ce poate denatura caracterul pur rațional al artei. Este exclus, de asemenea, tot ce este emfatic, prețios, lipsit de pondere și măsură, tot ce contravine „*bunului simț*”.

Opera literară trebuie să aibă claritate și precizie: „*Din primele cuvinte rostite lapidar/ Subiectul să se-arate cât mai bogat și clar*”, iar stilul să aibă simplitate și eleganță: „*Feriți-vă-n ce scrieți de frazele vulgare/Un stil oricât de simplu, noblețea lui își are*”.

Creația literară este rodul unei îndelungate munci de elaborare: „*Grăbește-te cu-ncetul, curajul să nu-l pierzi/ De zeci de ori poemul mereu să-l cizelezi;/ Dă-i lustru, șlefuieste-l, îndreaptă-l de nu merge*”.

Opera de artă, deci, trebuie să imite natura, iar modelele le va găsi la scriitorii antici pentru că ei au știut să dea universalul și eternul omenesc. Rațiunea, compoziția, logica, adevărul, ordinea, claritatea, travaliul elaborării sunt numai câteva din principalele cerințe ale creației artistice reabilitate de Boileau și transmise posterității.

În literatura română, un mare poet tradițional prin tematică, dar modern ca sensibilitate și expresie este Tudor Arghezi. Aria de cultură din care se inspiră este foarte vastă. Pornind din „*Biblie*” (*Vechiul Testament*), trecând prin romantism și prin Goethe, Arghezi ajunge la problematica existențialismului filosofic contemporan. Poet deopotrivă arhaic, romantic și modern, Arghezi realizează un uriaș arc de boltă peste timp între epocile vechi și sensibilitatea omului contemporan. „*Testament*” este ars poetica și cuprinde profesiunea de credință, crezul poetic al scriitorului și, totodată, un program estetic pe care și l-a propus să-l urmeze. Ca să apară creația, a fost nevoie de sudoarea înaintașilor: „*Ca să schimbăm, acum, întâia oară/Sapa-n condei și brazda-n călimară/ Bătrânii au adunat printre plăvani/Sudoarea muncii sutelor de ani*”.

Misiunea poeziei este profund socială. Inspirată din viața celor umili, poezia este restituită acestora. Ea trebuie să exprime suferințele și aspirațiile înaintașilor. Arta are și o funcție vindicativă, răzbunătoare: „*Biciul răbdat se-ntoarce în cuvinte*”.

Poezia nu e concepută pentru delectarea spiritelor superficiale: „*Întinsă leneșă pe canapea/ Domnița suferă în cartea mea*”.

Arghezi consideră poezia un produs, în primul rând, al meșteșugului, și mai puțin, al inspirației. Poetul trebuie să fie un meșteșugar a cărui artă stă în potrivirea cuvintelor. Concepția lui Arghezi poate fi socotită o concepție artizanală. El ilustrează ipostaza de „*poeta faber*” (poet meșteșugar). Însă inspirația se împletește cu meșteșugul: „*Slova de foc și slova făurită/ Împărecheate-n carte se mărită,/Ca fierul cald îmbrățișat în clește.*”

Poetul este și un magician al verbului: „*Din bube, mucegaiuri și noroi/Iscaț-am frumuseți și prețuri noi*” prin care profesează „estetica urâtului” și care rezumă esența artei poetice argheziene. Arghezi se înrudește cu Ch. Baudelaire cu volumul „*Les Fleurs du Mal*”.

Prin „estetica urâtului”, poetul și-a propus să lărgescă sfera frumosului, transformând urâtul în categorie estetică. Aspecte urâte devin poetice sub pana lui Arghezi. El scoate de sub interdicție cuvinte considerate nepoetice lărgind extrem de mult sfera vocabularului poetic. În aceasta constă revoluția argheziană în poezia românească. Arta sa poetică aduce un timbru nou în poezia românească, un ton viguros cum nu mai fusese auzit până la el.

La Arghezi întâlnim și cealaltă concepție, a creației ca produs al inspirației. De altfel, această coexistență putea fi consemnată din finalul „*Testamentului*”. Arghezi este, deopotrivă, poetul meșteșugar și poetul inspirat, prezența sau absența harului spunându-și cuvântul asupra reușitei actului poetic. Arghezi este poetul când vizitat, beat de har, când lipsit de el. Absența harului este boala argheziană fără leac.

Referințe critice:

1. Ovidiu Drimba, „*Istoria literaturii universale*” (I și II), Ed. Seculum, București, 1999;
2. Tudor Vianu, „*Arghezi, poet al omului*”, București, Ed. pentru literatură, 1864.
3. Horatius, *Opera omnia*, Editura Univers (ediție critică bilingvă îngrijită de Mihai Nichita), București, 1980

ERASMUS+, O EXPERIENȚĂ DE NEUITAT!

**Învățător-educator Mariș Cristina,
Centrul Școlar pentru Educație Incluzivă „Paul Popescu Neveanu” Timișoara, Timiș**

Într-o perioadă a sistemului de învățământ românesc predispus la schimbare și înnoire, educația și formarea profesională se construiește pe pilonii sistemului european, luând amploare mobilitatea la scară internațională a elevilor, studenților și a cadrelor didactice.

Fiecare dascăl tinde spre autodepășire și autocunoaștere, simțindu-se confortabil atunci când stăpânește temeinic întreg procesul educațional. În cadrul formării continue a cadrelor didactice, fundamentarea unor noi competențe devine un obiectiv major, astfel încât prin perfecționare să-și înnoiască practicile profesionale.

Orice profesor care se gândește să participe la o mobilitate Erasmus+, pe de o parte, ia în calcul schimbul de experiență profesională de pe urma căruia acumulează cunoștințe valoroase, iar pe de altă parte vizează oportunitatea de a trăi experiențe multiculturale alături de beneficiari din alte țări.

Cel puțin, așa am gândit eu când am aplicat pentru o mobilitate Erasmus+ din cadrul proiectului „Șanse egale pentru toți”(Equal chances for all)-2020-1-RO01-KA101-079234, proiect gestionat de Centrul Școlar pentru Educație Incluzivă „Paul Popescu Neveanu” din Timișoara, în cadrul căruia lucrez ca învățător-educator din anul 1995. Sunt o persoană dinamică, perseverentă, responsabilă și interesată de atingerea unui nivel înalt de dezvoltare profesională, ceea ce m-a impulsionat spre alegerea acestui program Erasmus+, dorindu-mi să cunosc, să actualizez și să personalizez constant practicile pentru adoptarea celor mai relevante metode care facilitează învățarea la elevii cu cerințe educaționale speciale.

Fiind o perioadă pandemică, cu multe restricții și o continuă schimbare a condițiilor de călătorie, recunosc că m-a copleșit incertitudinea, iar doza de pesimism era cu mult mai ridicată decât cea de optimism. Totuși, luată de valul pregătirilor premergătoare mobilității și ieșind din zona de confort, am pornit în fascinanta călătorie ce ducea spre Barcelona.

Barcelona, un oraș fermecător, cu un freamăt aparte și plin de viață, a devenit pentru mine „acasă” în perioada 06.02.2022-12.02.2022, atunci când am avut șansa să particip la cursul „CREATIVE METHODS IN SPECIAL NEEDS EDUCATION”.

În cadrul acestei mobilități am avut oportunitatea de a participa la un curs bine structurat, în domeniul educației speciale. Formatoarea cursului a organizat eficient activitățile, astfel încât informațiile teoretice să se îmbine armonios cu cele practice, dând sens și aplicabilitate obiectivelor cursului. Dintre obiective menționez:

- ~ dezbateră aspectelor teoretice ale educației speciale;
- ~ identificarea și înțelegerea riscurilor, factorilor și barierelor pentru integrare și incluziune;
- ~ învățarea abordărilor centrate pe elev, în contextul educației elevilor cu cerințe educaționale speciale;
- ~ dezvoltarea abilităților de comunicare, colaborare, rezolvare de probleme, gândire creativă;
- ~ simulări și jocuri de rol pentru învățare în educația specială, respectiv pentru integrare și incluziune;
- ~ furnizarea și exersarea ideilor creative și a resurselor practice pentru implementarea cu succes a metodelor creative.

Totodată, mobilitatea Erasmus+ mi-a oferit oportunitatea de a-mi perfecționa competențele și abilitățile profesionale, de a pune accent deosebit pe schimbul de experiență cu participanți din Macedonia de Nord și Slovenia.

Pe parcursul celor 7 zile petrecute alături de alți specialiști din domeniul educației speciale, experiența devenea din ce în ce mai interesantă, deoarece grupul se suda tot mai tare, iar barierele culturale, lingvistice și de comunicare, pur și simplu, nu existau. Formatoarea a reușit să furnizeze idei creative și resurse practice pentru implementarea cu succes a metodelor creative în educația copiilor cu nevoi speciale, în diferite contexte. Astfel, în fiecare zi am participat activ la jocuri de cunoaștere, jocuri de echipă, studii de caz, process drama, dezbateri și discuții.

Împărtășirea exemplelor de bună practică și schimburile culturale între participanții de la acest curs a fost un bun prilej de a promova interculturalitatea, de a dezvolta viitoare parteneriate sau proiecte transnaționale. De asemenea, acest program de formare mi-a oferit o experiență unică, atât educațională, cât și personală. Beneficiile obținute prin participarea la acest proiect Erasmus+ conduc la creșterea calității serviciilor educaționale oferite elevilor cu cerințe educaționale speciale.

Din punctul meu de vedere, Erasmus+ include o puternică dimensiune internațională, promovând reziliența socială, valori și principii în jurul unor priorități comune. Te ajută să construiești relații strânse cu persoane din alte țări, să elimini unele prejudecăți sau stereotipuri, să-ți dezvolți abilitățile de folosire a unei limbi străine în contexte reale.

Crearea unor posibilități de training pentru cadrele didactice, prin mobilități Erasmus+, facilitează dobândirea atitudinilor inovative și experimentează succesul propriilor eforturi. Este important să beneficieze de aceste stagii de formare cât mai multe cadre didactice, deoarece cercetările în domeniul educației speciale relevă noi metode de abordare, mult mai eficiente decât cele tradiționale și, în esență, duc la creșterea eficienței educației elevilor cu cerințe educaționale speciale.

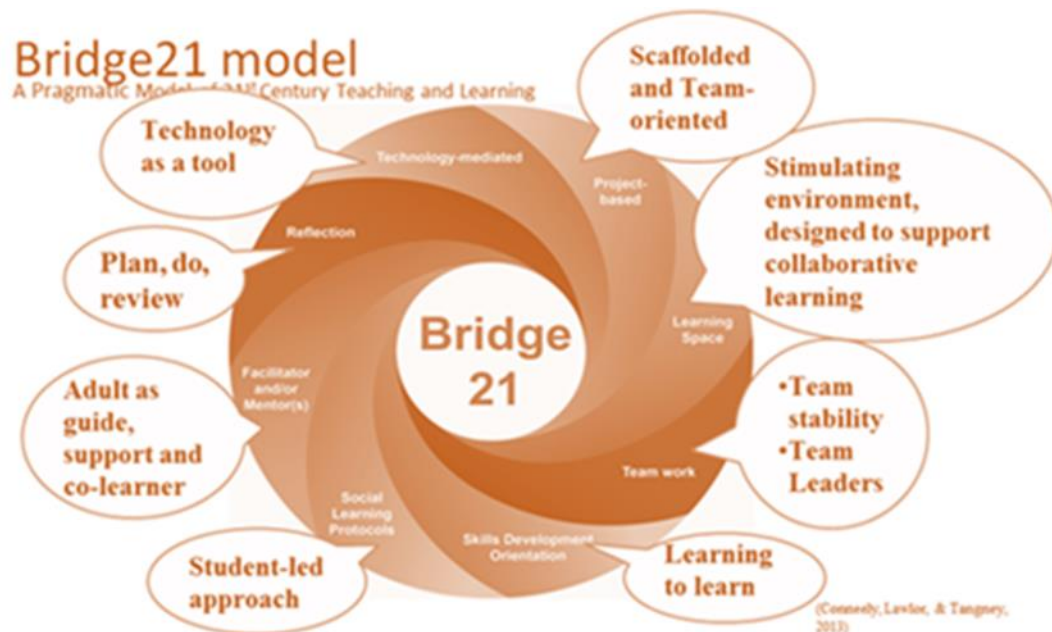
21ST CENTURY TEACHING APPROACHES IN FOREIGN LANGUAGES CLASSES

Profesor Marleneanu Cerasela Iuliana
Liceul Tehnologic „Iorgu Vârnav Liteanu” Liteni, Suceava

Bridge 21 approach has emerged from a recognition of the continuing need to integrate the basic and transversal skills associated with 21st Century Learning (21CL) meaningfully into mainstream secondary education. It prioritises the continued development of innovative methods pedagogies, learning materials and tools, that will support the integration of 21st Century teaching and learning practices and technologies in second level schools. Modern classrooms are no longer as constrained by the physical environment. Technology offers computer-mediated communication (CMC) tools allowing students to communicate and collaborate with their peers in spatially separated locations anywhere around the world.

Using CMC tools, in conjunction with the Bridge21 approach it is possible to promote interactions between students in their second language, providing an immersive experience, without the need to travel. CMC tools include any form of communication between two humans using electronic means. For the purposes of language learning in schools, we are focusing on the use of tools that facilitate live face-to-face engagement between students.

The Bridge21 model for 21st century teaching and learning is underpinned by a social constructivist (Vygotsky, 1978) ethos. It favours inductive learning, where learners are expected to build knowledge together, discovering or deducing principles from their own experience and experiments. In this scenario, the teacher functions more as a facilitator who coaches, prompts, and assists the students. The approach encourages the delivery of subject content through student-led projects and inquiry. This involves the students in a process of research, analysis and synthesis. They are encouraged to take responsibility for uncovering the knowledge they require in order to develop a suitable solution or artefact, in a well-scaffolded environment. Bridge21 activities are cross-curricular in nature, which

encourages the development of conceptual understanding of the topic under investigation by placing it in a context that has meaning for the participants.

One of the novelties of this teaching approach is represented by the roles of the students and the responsibilities everyone has in a group. A team is formed of *a facilitator* - who leads the discussions and distributes the tasks based on the skills in the group, *a presenter* – who keeps the audience engaged, *a recorder* – who compiles ideas in collaborative space and writes goals and tasks clearly, *a researcher*

– the one who identifies reliable sources and directs the others to areas of researche, *a tech-expert* – who combines different technology to best effect and *a time-keeper* – who sets deadlines for every task and keeps things moving.

From my experience in class, these very specific roles have great advantages both for students and for teachers. The group becomes an entity that works in a supervised harmony, the students being involved in their specific duties, and the teachers have the role to observe and to guide. The students have a supervised freedom they use in their benefit.

Being a teaching model for the 21st century, Bridge21 offers the students the opportunity to develop some skills that are useful in the world they live and that helps them in their future career. The first of the four skills this method intends to improve is creativity since the students have not only to produce original outcomes, but also to come up with innovative ideas to present them and to attract the attention of a public. The Bridge21 method teaches students to learn to collaborate to each other and to respect everyone`s ideas, to tolerate different opinions and to be able to give pertinent arguments for their own opinions. All the members of the group need to find a common space in order to share and to discuss their work.

The most important skill this teaching approach sustains is critical thinking. The students have to analyse information, they need to reflect upon the things they read about, and in the end, they need to make a judgement they have to support.

As a conclusion to this article, I would like to highlighten that the implementation of the Bridge21 model for teaching is not an easy thing to do and we, as teachers, need to take into the consideration the advantages this model brings to the development of our students` skills. From our experience, during the classes where we used this approach, the students have demonstrated progress on several dimensions of critical thinking, thus achieving several goals in their curriculum. This significant improvement in critical thinking, in analysing and forming a judgement upon their results suggests that school is serious and successful in fulfilling its specific role in higher education and adequately preparing college students for university studies and for their future professional careers.

Bibliography:

1. Agar, Michael. 1996. Language shock: Understanding the Culture of Conversation. New

II. VOCAȚIE ȘI MISIUNE

DOMENIUL „INTERJECȚIA”

Profesor Dache Florentina,
Școala Gimnazială „Negoiță Dănăilă” Bucești, Galați

Ținutul *Părților de Vorbire* era suficient de îndestulat! Avea 10 părți de vorbire: 6 – flexibile și 4 – neflexibile. Domeniul celor „Neflexibile” era net inferior celor „Flexibile”, căci cuprindea 40% din întreg. 10% îi aparținea *Interjecției*. *Neflexibila* parte de vorbire arăta tuturor celor cu care se întâlnea cât este ea de specială și cât de mult aprecia dictonul latinesc „*CARPE DIEM!*” (Horațio)

Se putea prezenta, de altfel, sub două forme: *simpă* și *compusă*. Nimic nu o împiedica să fie UNICĂ... Ea putea imita cu ușurință sunete și zgomote din natură (ONOMATOPEE), stări sufletești, senzații. Adevărat este că acolo unde se făcea rost de chemare, ea era prezentă prin orice *formă apelativă* (bă! bre! măi!...)

Pentru că propriul teritoriu îi era suficient, Interjecția dorește să-l fructifice apelând la părțile de vorbire vecine, astfel se poate vorbi despre *interjecții provenite din substantive* (păcat! Dumnezeu!), despre *interjecții verbale* (poftim! păzea! uite!), despre *interjecții provenite din adverbe* (aș! păi!).

Tot de la verb preia *funcția sintactică de predicat verbal*, dar numai în situația în care poate fi substituită cu acesta.

Oricine ar fi dorit să se exteriorizeze, putea apela la Interjecție oricând, căci aceasta, prin serviabilitatea ei, îl ajuta și cu câte o *locuțiune interjecțională*, după caz: păcatele mele! na-ți-o bună! auzi colo! Doamne ferește! ca să vezi! apoi de!

SUGESTII DE APLICAȚII:

1. Scufița Roșie și-a propus să asculte sfatul mamei și nu vrea să se mai abată din drumul spre casa bunicuței. Ajut-o, te rog, să facă pașii corecți, călcând doar pe interjecții! Care ar fi acei pași? Unește-i prin săgeți!

diseară	pis-pis!	ea	cioc-cioc!	ura!
Scufița Roșie	țup!	alo!	devreme	când
ia!	am	tic-tac!	cea!	lupul
dis-de-dimineată	cum	că	hop!	voi

2. E oră! În sala de clasă este o liniște ceremonială și, totuși, prin geamul deschis, agitația de-afară perturbă liniștea din interior. Exprimă ceea ce auzi folosind interjecții!
3. Te afli în camera alăturată celei în care mama ta vorbește la telefon. Pentru că replicile ei sunt rostite cu voce tare și cu rezeziciune, reușești să le asculți. Care sunt acelea? Redă doar cinci dintre ele, folosind interjecții!
4. Ești pasionat(ă) de cursele de mașini. Tatăl tău ți-a făcut o surpriză și te-a invitat în weekend la o astfel de cursă. Care erau reacțiile spectatorilor? Nu uita folosește interjecții și locuțiuni interjecționale pentru ale exprima!
5. Alcătuieste o compunere, de maximum 50 de cuvinte, în care să relatezi despre o furtună în mijlocul pădurii. Folosește interjecții și apoi subliniază-le! Dă un titlu potrivit compunerii tale!

JOCURI DIDACTICE PENTRU DEZVOLTAREA LIMBAJULUI LA VÂRSTA PREȘCOLARĂ

**Profesor învățământ preșcolar, Furtuna Diana Elena,
Grădinița cu Program Prolungit Nr.1 Buzău**

SPUNE CUM SE FACE

Sarcina didactică: recunoașterea animalelor și reproducerea onomatopeelor corespunzătoare glasului acestora.

Regulile jocului: la privirea jucăriei sau a imaginii, copilul trebuie să imite glasul animalului respectiv, iar ceilalți copii trebuie să-l recunoască și să-l denumească. La semnalul dat, toți copiii imită glasul animalului și execută mișcări corespunzătoare acestuia.

Material didactic: animale-jucării sau imagini reprezentând câinele, pisica, oaia, calul, găina, cocoșul, rața, gâsca, vrabia, albina etc.

Indicații pentru organizarea și desfășurarea jocului

Materialul necesar jocului va fi acoperit sau introdus într-un săculeț (coșuleț) pentru a crea surpriza la prezentare și a da posibilitatea să se perceapă pe rând fiecare animal al cărui glas va trebui imitat. Copiii vor fi așezați pe scăunele în jurul mesei cu materialul de joc.

În desfășurarea jocului, se va asigura o anumită succesiune în prezentarea imaginilor sau a jucăriilor, începând cu cele al căror glas este mai ușor de pronunțat (pisica) și terminând cu cele al căror glas (onomatopee) prezintă oarecare dificultate în reproducere. Se va urmări sistematic ca reproducerea să se facă la început individual, apoi se va trece la pronunțarea în mod individual cu copiii care întâmpină dificultăți în pronunțarea unor sunete.

În complicarea jocului se modifică ordinea acțiunilor. Copiii ascultă onomatopeea (reprodusă de educatoare, înregistrată pe bandă de magnetofon) apoi aleg animalul al cărui glas l-au auzit și-l reproduc individual sau în colectiv, după cum li se cere.

NE JUCĂM CU BALOANE

Sarcina didactică: recunoașterea și denumirea culorilor, formularea corectă a propoziției respectând acordul dintre substantiv și adjectiv.

Regulile jocului: copiii care au jetoanele de culoarea corespunzătoare balonului prezentat de educatoare, le vor ridica și vor preciza culoarea baloanelor cu care se joacă.

Copiii vor căuta alte obiecte de aceeași culoare cu a balonului educatoarei și vor denumi culoarea acestora.

Indicații pentru organizarea și desfășurarea jocului

Copiii vor fi așezați la măsuțele dispuse în careu deschis.

În prima parte a jocului se va urmări ridicarea corectă de către copii a jetonului cu imaginea balonului de aceeași culoare cu culoarea aceluia ridicat de educatoare. Copiii vor denumi culoarea baloanelor respective. În acest sens educatoarea pune întrebarea „Cu ce baloane ne jucăm?”, iar copiii răspund: „Ne jucăm cu baloanele roșii” etc. Se vor utiliza și întrebări adresate în mod individual: „Cu ce balon te joci?” pentru a determina și folosirea singularului.

În partea a doua a jocului, educatoarea ridică un anumit balon, iar copiii indicați caută pe o masă special pregătită obiectele sau imaginile acestora de aceeași culoare, formulând corect o propoziție care să cuprindă atât substantivul cât și adjectivul corespunzător. Se va insista asupra acordului corect între substantiv și adjectivul care îl însoțește: balon roșu – minge roșie; balon albastru – rochiță albastră etc.

CÂND FACEM AȘA ?

Sarcina didactică: determinarea momentului din zi în care se efectuează o anumită acțiune.

Regulile jocului: copiii trebuie să recunoască acțiunea din imaginea la care s-a oprit acul cadranului și momentul în care se petrece ea. La întrebarea educatoarei, copilul indicat relatează cele observate iar ceilalți copii imită acțiunile caracteristice în succesiunea lor.

Material didactic: un cadran din carton sau placaj (material plastic) – împărțit în două – una din părți fiind colorată deschis (eventual un soare deasupra acesteia), iar cealaltă parte fiind de culoare închisă. Pe fiecare parte se vor fixa câte trei-patru imagini reprezentând acțiuni efectuate de copii: pentru dimineață: un copil se dă jos din pat; se spală la chiuvetă; servește micul dejun, pleacă spre grădiniță, se joacă etc.; pentru seară: copilul se dezbracă, copilul face duș, se urcă în pat, doarme. La mijlocul cadranului este un ac indicator ce poate fi îndreptat spre oricare din imagini.

Indicații pentru organizarea și desfășurarea jocului

Pentru a asigura reușita jocului, se va preciza în introducere semnificația cuvintelor utilizate mai frecvent – respectiv: dimineața și seara. La grupe avansate se pot folosi și alte adverbe de timp, de exemplu: la prânz. În desfășurarea jocului, prin mișcarea acului se vor alterna acțiunile de dimineață cu cele de seară.

SĂCULEȚUL FERMECAT

Sarcina didactică: denumirea corectă a obiectului scos din săculeț, raportarea lui la alte obiecte, de aceeași categorie.

Regulile jocului: copiii la care se oprește săculețul la semnalul educatoarei, scot obiectul (imaginea lui), îl denumesc și îl așează la locul potrivit pe masă sau panou.

Materialul didactic: un săculeț de pânză de dimensiune mică în care se introduc jucării sau alte obiecte de uz personal ca de exemplu: creion, cretă, cratiță, batistă, chibrit, șervețel, prosop, solniță etc.

Indicații pentru organizarea și desfășurarea jocului

Înainte de începerea jocului educatoarea așează pe panou sau pe mai multe mese câte un obiect care să indice criteriul de clasificare a obiectelor găsite de copii în săculeț. De exemplu: masă pentru mobilier, o pisică pentru animale, pieptăne pentru obiecte de uz personal. Rochiță pentru obiecte de îmbrăcăminte. Se discută cu copiii ce alte obiecte pot fi așezate alături de cele aflate pe mese în funcție de criteriul utilității.

În săculeț vor fi introduse obiecte din categorii diferite. Ele vor fi date copiilor așezați în semicerc pentru a le trece din mână în mână. La semnalul educatoarei săculețul se oprește. Copilul la care s-a oprit săculețul trebuie să scoată un singur obiect; îl denumește și-l oferă vecinului cu rugămintea de a-l așeza la locul potrivit. Acesta va căuta grupul de obiecte corespunzător și va motiva așezarea efectuată.

EU SPUN UNA, TU SPUI MULTE

Sarcina didactică: alegerea corectă a jetonului cu una sau mai multe imagini și exprimarea corectă a singularului și pluralului.

Regulile jocului: copilul chemat de educatoare vine la masa ei, alege un cartonaș și spune dacă pe el este reprezentat un element sau mai multe elemente. Copilul care are jetonul cu imaginea mai multor elemente de același fel (sau o imagine a obiectului), ridică acel cartonaș sus, repede și formulează propoziția.

Indicații pentru organizarea și desfășurarea jocului

Pentru fiecare substantiv propus în joc vor exista două cartonașe, unul cu un singur element, iar altul cu două sau mai multe elemente.

Pe rând câte un copil vine la masa educatoarei și alege un cartonaș. De exemplu, ridicând un cartonaș cu mai multe elemente copilul spune: „Eu am pe cartonaș multe flori”. Copilul la care se află cartonașul cu o singură floare se ridică și spune: „Eu am cartonașul cu o singură floare”. Apoi copilul formulează propoziția despre floare. Copilul care se află la masa educatoarei trece la plural propoziția respectivă.

În partea a doua a jocului educatoarea (sau copiii) spune un cuvânt la singular (sau plural), iar copiii trebuie să spună același cuvânt la plural – respectiv la singular.

POȘTAȘUL

Sarcina didactică: recunoașterea și denumirea lucrătorului care folosește anumite unelte sau face anumite produse.

Regulile jocului: copilul care a primit scrisoarea de la poștaș, trebuie să spună de cine a fost trimisă, orientându-se după imaginile uneltelor sau a produsului din ilustrată. Grupa de copii mimează a acțiune specifică lucrătorului de la care a primit scrisoarea.

Indicații pentru organizarea și desfășurarea jocului

În organizarea jocului se va urmări crearea atmosferei prin anunțarea și sosirea poștașului.

La început educatoarea va utiliza un exemplu cu ajutorul căruia va explica și demonstra. Astfel, la întrebarea: „De la cine ai primit scrisoarea?”, copilul poate răspunde: „Eu am primit scrisoarea de la croitor, deoarece pe ea este desenat acul cu care el coase”, sau: „Eu am primit scrisoarea de la bucătar, deoarece pe ea este desenat un cozonac pe care-l pregătește bucătarul”.

Până când copiii pot formula fraze atât de lungi se pot folosi două sau chiar trei întrebări consecutive. De exemplu: „De la cine ai primit scrisoarea?” copilul răspunde: „De la croitor”. Urmează cea de-a doua întrebare: „De unde știi?”. Copilul răspunde: „Fiindcă pe ea este desenat un mosor cu ață”. A treia întrebare va fi: „Ce face croitorul cu ață?”. Copilul precizează: „Croitorul coase cu ață”.

La grupele cu nivel mai dezvoltat se va putea solicita denumirea uneltei sau a pronumelui de către un alt copil. După „lectura” scrisorii, grupa va mima dacă se poate, o acțiune specifică profesiei respective. Propunerea acțiunii o face la începutul jocului educatoarea, apoi o pot sugera copiii. În cursul jocului, se va avea grijă ca rolul poștașului să fie interpretat, pe rând de mai mulți copii.

GĂSEȘTE CUVINTELE POTRIVITE

Sarcina didactică: completarea propoziției enunțate de conducătorul jocului cu cuvântul corespunzător, formularea unor propoziții în care să se includă în mod logic un cuvânt dat.

Regulile jocului: copilul atins pe umăr cu bagheta, completează cuvântul care lipsește din propoziție, reluând apoi întreaga propoziție cu un cuvânt dat. Grupa de copii aprobă prin aplauze răspunsurile corecte.

Indicații pentru organizarea și desfășurarea jocului

Copiii vor fi așezați pe scaunele dispuse în semicerc.

În funcție de nivelul grupei, educatoarea va formula propoziții eliptice începând cu cele cărora copilul trebuie să le adauge fie complementul, fie predicatul, fie atributul, fie subiectul.

Astfel se pot utiliza propoziții de tipul:

- Merele se culeg din....
- Toamna, copiii merg la
- Cireșele....
- Primăvara, pomii....

În genere, copiii pot fi solicitați să găsească mai multe cuvinte potrivite pentru aceeași propoziție.

În partea a doua a jocului pot să fie antrenați copiii în calitatea de conducători ai jocului. De asemenea, se modifică sarcina didactică. Conducătorul jocului spune un cuvânt, iar copiii trebuie să construiască o propoziție cu sens în care să fie inclus cuvântul respectiv.

CUM ESTE ?

Sarcina didactică: găsirea răspunsului corect.

Regulile jocului: alegerea și descrierea imaginii de pe cartonaș de către copil se va face la indicația conducătorului jocului. Cel care are cartonașul ce exprimă inversul se va anunța foarte repede și va răspunde.

Indicații pentru organizarea și desfășurarea jocului

Copiii vor primi atâtea cartonașe câte răspunsuri li se vor cere.

În cursul jocului de conducător va fi interpretat la început de educatoarea, iar după însușirea lor de către copii. Conducătorul face un semn ca la „jocul tăcerii” prin mișcarea degetului arătător. Copilul indicat vine la masa educatoarei și alege un cartonaș, denumește succint elementul cu caracteristica lui – „un coș gol”. Copilul care are imaginea coșului plin o aduce la masă și spune o propoziție în care cuprinde elementul redat cu caracteristica lui: „Coșul plin este greu” sau „Mama aduce acasă un coș plin cu fructe”.

În partea a doua a jocului, educatoarea împarte copiilor jucării având caracteristici diferite: o păpușă mare, o păpușă mică, un tren lung, un tren scurt, o masă rotundă, o masă pătrată.

Bibliografie:

- Nicoleta Barsan, 1995, *Jocuri didactice specifice dezvoltării limbajului și comunicării orale a prescolarilor*, București, Editura Didactică și Pedagogică R.A.

CONJUNCȚIA (articol de ziar monden)

**Profesor Dache Florentina,
Școala Gimnazială „Negoiță Dănăilă” Bucești, Galați**

„Veselă și grațioasă își face apariția pe podiumul de prezentare – **CONJUNCȚIA**. Strălucea în toată splendoarea ei. Nicio alta nu mai era ca ea. Rochia sa, culoarea cerului senin într-o zi de primăvară, era **simplă**, presărată doar cu modele **subordonatoare** și **coordonatoare** (*copulative, adversative, disjunctive și conclusive*). Toată splendoarea era dată de corsetul împodobit cu **raportul de coordonare în propoziție**, precum și cu **raporturile de coordonare și subordonare în frază**. Trena îi era **compusă** din **locuțiuni conjuncționale coordonatoare** (*copulative, adversative, conclusive*), precum și **subordonatoare**. Diadema, care-i cuprindea frumosul căpșor, **nu avea funcții sintactice și nici caz**, ci curgea de **alte părți de vorbire cu rol de conjuncție** (*adverb relativ, adverb interogativ, adverb nehotărât, pronume relativ, pronume interogativ*). Toată era învăluită într-o aură de senzație! Impactul asupra publicului a fost unul inimaginabil!” (n.r.)

Așa suna articolul dintr-un ziar monden, referitor la una dintre părțile de vorbire neflexibile.

SUGESTII DE APLICAȚII:

1. Păcală dorește să se reîntoarcă în satul său natal. Pentru că plecarea a fost destul de îndelungată, dorește să aducă celor dragi câteva amintiri. Dacă vrei să-l ajuți să aleagă ceea ce este potrivit, dă răspunsul corect!
 - a) Conjunția:
 - are funcție sintactică;
 - nu are funcție sintactică.
 - b) Cuvântul subliniat în enunțul *Și el a contribuit la licitație.* este:
 - conjuncție coordonatoare;
 - adverb de cantitate.
 - c) Locuțiunile conjuncționale coordonatoare sunt:
 - copulative, adversative și conclusive;
 - copulative, adversative și disjunctive.

d) Adverbele nehotărâte, adverbele relative, adverbele interogative, pronumele relative, pronumele interogative:

- pot fi elemente de relație în frază;
- nu pot fi elemente de relație în frază.

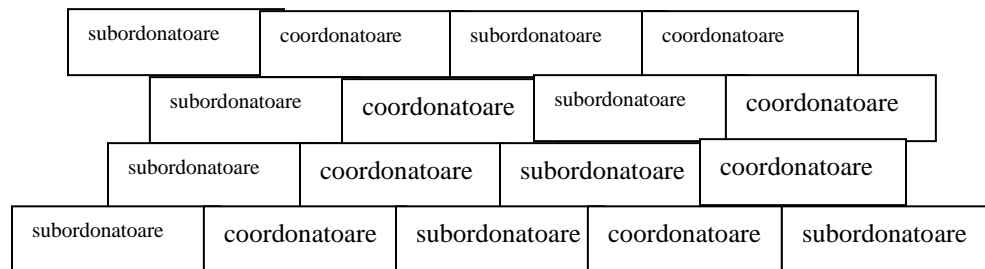
2. Continuă distihurile, folosind și alte conjuncții în rimă!

Dacă și cu Parcă

Au urcat în barcă

.....

3. La zidirea unei case, cea mai importantă cărămidă este prima! Ridică solid zidul următor, marcând pe fiecare cărămidă conjuncții conform indicațiilor!

PROMOVAREA ÎNVĂȚĂRII ÎN GRUP ȘI PRIN COLABORARE PRIN METODA MOZAIC

**Profesor învățământ primar, Mavrodin Doina-Anișoara
Liceul Teoretic „Ioan Cotovu” Hârșova, Constanța**

O paralelă între metodele tradiționale și cele moderne evidențiază necesitatea folosirii din ce în ce mai intense a celor moderne. Transformările progresive prin care a trecut învățământul au impus o evoluție ascendentă și metodologiei, laturii lui procesuale. Reconsiderarea finalităților și conținuturilor a fost dublată de reevaluarea și înnoirea metodelor folosite în practica instructiv-educativă. Metode, care cu timpul s-au dovedit perimate, au fost, treptat, abandonate, altele, mai elaborate, au fost supuse înnoirii și revitalizării; concomitent, s-au construit și tehnici noi de instruire. Această selecție și promovare în

timp s-a soldat, până la urmă, cu reconsiderări periodice ale întregului complex de metode viabile la un moment dat.

Oricine studiază metodele moderne poate aduce ca argumente în sprijinul acestora următoarele:

- trec educația înaintea instrucției;
- dau întâietate dezvoltării personalității, exersării și dezvoltării capacităților și aptitudinilor;
- sunt axate pe activitatea elevului;
- încurajează munca independentă, inițiativa, inventivitatea, creativitatea;
- stimulează cooperarea și ajutorul reciproc;
- pun accentul pe contactul direct cu problemele vieții, ale muncii practice, sunt concrete,

Plecând de la premisa aceasta, am studiat câteva din metodele și tehnicile moderne, dintre care se pot enumera: Metoda asaltului de idei – Brainstorming, numită *Metoda Marelui Da*; Reuniunea Phillips 66; Controversa creativă; Tehnica Focus – Grup; Metoda Mozaic; Metoda acvariului – Fishbowl etc.

Toate aceste metode și tehnici, dar și altele, evident, aduc inovația, sporesc eficiența învățării și, în mod cert, sunt preferate de elevi celor tradiționale. Cea mai adecvată conținuturilor care trebuiau studiate mi s-a părut metoda *Mozaic*.

Metoda *Mozaic* este “o metodă care promovează intens învățarea în grup și prin colaborare”

(Mihalașcu Doina, p.142). Învățarea prin cooperare folosește grupurile mici în scopuri instructive astfel încât, lucrând împreună, elevii își maximizează atât propria învățare, cât și a celorlalți elevi. Printr-o astfel de organizare a situațiilor de învățare, elevii depind într-un mod pozitiv unii de alții, iar această interdependență pozitivă îi conduce la devotament față de grup.

Fazele parcurse în derularea metodei *Mozaic* presupun:

1. Formarea grupurilor cooperative. Clasa este împărțită în grupuri de câte 4-5 elevi. Fiecare elev din grup poartă un număr de la 1 la 4.
2. Cadrul didactic anunță subiectul învățării și distribuie conținutul ce trebuie parcurs fragmentat în patru unități de conținut, de la 1 la 4, fiecare parte revenind elevului cu numărul respectiv. Astfel, toți elevii cu numărul 1 din grupuri vor primi fragmentul 1, cei cu numărul 2, fragmentul 2, ș.a.m.d.
3. Constituirea grupurilor de experți și rezolvarea sarcinii. Grupurile de experți sunt reprezentate de elevii cu același număr și care au de pregătit același material. Experții, în grupurile nou formate, dezbate, pun întrebări, se clarifică pentru a stăpâni bine conținutul nou, astfel încât să fie capabili să-l predea colegilor din grupul inițial. Ei devin specialiști în problema respectivă și trebuie să se facă bine înțeleși de ceilalți membri ai grupului.

4. Refacerea grupurilor inițiale și predarea conținutului colegilor din grup. Fiecare membru al grupului va prezenta, pe rând, materialul în fața celorlalți. Când se realizează predarea reciprocă, elevii pot cere expertului lămuriri suplimentare, pot pune întrebări privind conținutul ce trebuie asimilat. În finalul lecției, fiecare elev trebuie să stăpânească tot materialul. Atingerea acestui obiectiv poate fi evaluată prin răspunsuri individuale la teste, prin discuții finale cu toată clasa, prezentări în fața colegilor.

Am folosit această metodă în predarea-învățarea-evaluarea unităților de măsură la clasa a III-a, metodă care, fără a fi singura, rămâne cea principală. Am procedat apoi la formarea echipelor cooperative. Cei 20 de subiecți ai eșantionului au fost împărțiți în cinci grupe, fiecare grupă având patru membri. Criteriul de împărțire a fost cel al valorii, încercând ca fiecare dintre cele cinci grupe să fie omogenă și elevii care fac parte din grupe diferite, dar au același număr, să fie apropiați ca valoare, pentru că vor primi aceleași sarcini, gradate ca dificultate.

Mobilierul clasei, format din băncuțe și scaune individuale, mi-a permis să formez cinci grupe a câte patru mese fiecare, formație de lucru care s-a păstrat pe toată durata experimentului. S-au constituit echipele și fiecare elev a primit un ecuson pe care erau scrise numărul și grupa din care face parte. Li s-a explicat elevilor tot ce a fost necesar pentru buna înțelegere și realizare a experimentului. Menționez că, încă de la început, elevii s-au arătat interesați, chiar entuziasmați, și că acest entuziasm s-a menținut pe toată durata experimentului.

Programa școlară stabilește pentru unitatea de învățare obiectivul de referință 2.8. „*să utilizeze instrumente și unități de măsură standard și nonstandard pentru lungime, capacitate, masă, timp și unitățile monetare în situații variate*” (Programa școlară pentru clasa a treia, p. 6). Evident că metoda aleasă de mine nu putea fi folosită ca metodă de predare învățare pentru toate conținuturile capitolului, așa că m-am oprit la unități de măsurat capacitatea și timpul. Potrivit programei și manualului se studiază unitățile de măsurat capacitatea după unitățile de măsurat lungimea, aspect care m-a avantajat întrucât a făcut posibilă o analogie între multiplii și submultiplii celor două mărimi.

Elevii, constituiți în echipe omogene de câte patru, au primit cu o zi înainte studierea unităților de măsurat capacitatea – litrul cu multiplii și submultiplii săi – conținuturile pe care trebuiau să le asimileze pentru a le putea transmite colegilor. S-au analizat sumar fișele pe care erau notate informațiile și s-au lămurit neclaritățile. Acestea se prezintă în felul următor:

Numărul 1

Unități de măsurat capacitatea

Litrul este principala unitate de măsurat capacitatea. Se scrie prescurtat „l”.

Unitățile mai mari decât litrul se numesc multiplii litrului. Unitățile mai mici decât litrul se numesc submultiplii litrului

Numărul 2

Unități de măsurat capacitatea

Multiplii litrului sunt: decalitrul – dal;

hectolitrul – hl; kilolitrul – kl;

Numărul 3

Unități de măsurat capacitatea

Submultiplii litrului sunt: decilitrul – dl;

centilitrul – cl; mililitrul – ml;

Numerele 4 din fiecare echipă au avut de realizat o cerință cu caracter practic: să evedențieze, prin măsurare directă, ideea că, deși au forme și mărimi diferite, două vase pot avea același volum. Pentru aceasta, s-au pregătit din timp, pe trei măsuțe alăturate fiind recipiente având aceeași capacitate, dar forme diferite. Elevii cu numărul 4 au demonstrat colegilor că, deși unele conțin, aparent, mai multă apă decât altele, se poate umple același număr de pahare, deci vasele au același volum.

Fiecare elev și-a însușit acasă informațiile primite pe fișă și le-a prezentat în momentul potrivit colegilor din echipă; aceștia au avut posibilitatea să pună întrebări sau să ceară să li se repete explicațiile, după care s-au notat pe caiete conținuturile; responsabilitatea notării complete și corecte a căzut tot în sarcina elevilor, care au verificat cum s-a realizat aceasta în caietele colegilor.

În tot acest timp eu am monitorizat activitatea grupelor pentru a verifica dacă fiecare elev și-a îndeplinit corect și la timpul potrivit sarcina trasată. Pentru a testa eficiența metodei, am inițiat un moment de evaluare condus tot de elevi care au adresat întrebări din conținutul predat și au numit colegii care să răspundă, colegi atât din echipa lor, cât și din altă echipă, cu condiția să aibă alte numere decât ale lor (deosebirea numerelor nu a fost o problemă pentru că fiecare elev a purtat un ecuson cu numărul înscris pe el).

Contabilizând rezultatele și obținând la cinci întrebări patru răspunsuri corecte, am putut constata că această nouă modalitate de predare – evaluare a unor conținuturi matematice a suscitat în cel mai înalt grad interesul și atenția copiilor și i-a ajutat să le asimileze mai ușor (și mai temeinic, se va vedea la evaluarea finală).

Ca o încununare a muncii de echipă, cât și pentru a asigura feedback-ul, un exercițiu simplu de ordonare și desenare a încheiat ora: pe catedră au fost așezate mai multe vase cu volume diferite; după ce au hotărât împreună ordinea descrescătoare a volumelor vaselor prezentate, copiii le-au desenat în această ordine.

Următoarea mărime pe care am introdus-o a fost timpul. Programa școlară stabilește pentru studiu următoarele unități de măsură: minutul, ora, ziua, săptămâna, luna, anul. Manualul fragmentează aceste unități de măsură în două segmente: unități de timp mai mici decât ziua și unități de timp mai mari decât ziua. Am păstrat echipele și elevii și-au păstrat numerele înscrise pe ecusoane. Am fragmentat

conținuturile științifice și le-am notat pe fișe pe care elevii le-au primit cu o zi înainte pentru a avea timp să le studieze și să le asimileze. Fișele sunt următoarele:

Numărul 1

Unități de măsurat timpul

Unități de timp mai mici decât ziua

Timpul se măsoară în ore, minute și secunde

1 oră = 60 minute 1 zi = 24 ore

Numărul 3

Unități de măsurat timpul

di-

Unități de timp mai mici decât ziua

a

Ceasul are trei ace: orar, minutar, secundar.

Acul orar la 10 Acul minutar la 2 Acul secundar la 7

Numărul 2

Unități de măsurat timpul

Unități de timp mai mici decât ziua

60 minute=1 oră 30 minute = o jumătate de oră

15 minute= un sfert de oră

Numărul 4

Pe ceasul confecționat acasă se arată

ferite ore: de trezire, cea de începere

cursurilor, ora prânzului, a cinei etc.

După ce conținuturile fișelor erau explicate și notate pe rând în caiete, elevii trebuiau să controleze caietele colegilor de echipă pentru a verifica dacă aceștia au notat corect și complet. Am urmărit cu atenție reacția copiilor în momentul când îndeplineau această responsabilitate și am putut constata cât de importanți se simțeau când corectau câte ceva în caietele colegilor și cu câtă grijă scriau apoi în propriile caiete.

La final, când toate conținuturile prevăzute de programă au fost parcurse și fiecare elev s-a achitat de responsabilitatea primită, am inițiat un moment de evaluare. Am adresat trei întrebări problemă:

1. Dacă acum este ora 14:15, cât va arăta ceasul peste o oră? Dar peste trei ore?
2. Să presupunem că este ora 8:30. Cât arăta ceasul acum 60 de minute? Dar acum 15 minute?
3. Citiți următoarele ore pe care le arată ceasul după prânz:

2:45; 4:05; 6:15; 8:00; 10:25; 11:30

La toate întrebările adresate frontal am primit răspunsuri corecte, ceea ce mi-a demonstrat că această lecție a fost un succes la care au contribuit în egală măsură modalitatea inedită de transmitere și asimilare a cunoștințelor, dar și conștiinciozitatea și seriozitatea cu care s-au pregătit copiii.

Ca o concluzie, pot spune că această metodă care se bazează pe învățarea prin cooperare tinde să promoveze respectul de sine și dorința de a învăța mult mai bine decât experiențele competitive și individuale. Subiecții se preocupă mai mult unul de celălalt și sunt mai dedicați succesului și binelui reciproc, aceasta fiind o premisă esențială în formarea relațiilor sociale pozitive.

Bibliografie:

1. Mihalașcu Doina, *Curriculum- Instruire- Evaluare*, Editura Ex Ponto, Constanța, 2006, p.142
2. M.E.N., *Programa școlară pentru clasa a III-a*, București, 2014
3. Dumitrescu Iliana, Ciobanu Nicoleta, Birta Alina Carmen, *Matematică, Teorie și exerciții*, Editura CD Press, București, 2015, p.62, 84
4. www.edu.ro www.didactic.ro

REVISTA PROFEDU

NR. 17

MARTIE 2022

ISSN-2559 – 6950

www.profedu.ro